

Wijkkrant

Spijkerkwartier & Spoorhoek

In dit nummer o.a.:

p. 4 Buurt steunt bomenactie

p. 7 Inbrekers doen niet aan vakantie

p. 12 Toen en nu: Parkstraat

Syrrious Mission

Tekst en foto: Jose Botman

Bauke Wijnja schenkt een sterke kop koffie van versgemalen bonen in zijn gezellige bovenwoning in de Spijkerstraat. Hier woont hij met zijn gezin sinds 2005, hier thuis geeft hij gitaarlessen en van hieruit onderneemt hij tal van muzikale werkzaamheden in Arnhem en – soms – ver daarbuiten.

Zo is Bauke net terug van een intensief verblijf in Jordanië. Voor de tweede keer dit jaar was hij een week lang in Marka in het kader van Syrrious Mission. Dit project verzorgt muziekworkshops voor Syrische vluchtelingenkinderen buiten de vluchtelingen-kampen in Jordanië en hun lokale buurtbewoners. Beide groepen zijn door het conflict in Syrië aan elkaar overgeleverd. De kinderen leren elkaar kennen in een veilige omgeving en krijgen de kans om door middel van muziek hun verhaal met elkaar te delen. Syrrious Mission bestaat uit een verschillende elementen: Wekelijkse muziekworkshopsgeven aan Syrische kinderen en lokale kinderen in Zarqa en Marka, gegeven door een lokaalmuziekdocententeam. Zij maken daarbij gebruik van gedoneerde instrumenten. Ontwerpen, componeren en creativiteit stimuleren staan in de workshops centraal. Lokale partners hebben hun locaties beschikbaar gesteld. Een groep Nederlandse muzikanten en bekwame docenten komt 4 keer per jaar een week naar Jordanië om het lokale docententeam op te leiden. Zij werken die week samen aan een presentatie met de kinderen. Het Nederlandse team financiert de reis zelf door het geven van benefiet-concerten.

Kinderen werken samen

Momenteel zijn er 3 basisscholen in Nederland verbonden aan Syrrious Mission. Middels videoboodschappen wisselen zij liedjes en vragen uit met de kinderen in Jordanië. Ook gebruiken zij elkaars teksten en liedjes als basis voor nieuwe composities. Deze video's zijn binnenkort te zien op de website. In de toekomst wil Syrrious Mission meer doen aan talentontwikkeling van de kinderen met een bijzondere muzikale aanleg. In samenwerking met lokale partners worden dan structurele lessen verzorgd, zodat talent niet verloren

gaat. De groei op muzikaal en persoonlijk gebied bij de kinderen sinds zijn eerste bezoek in februari was voor Bauke eind april duidelijk zichtbaar. Het extra optreden op het Jazz-festival in Amman begin mei was overtuigend én ontroerend. Werken met deze kinderen is bijzonder, zegt Bauke. Op het eerste gezicht lijkt er soms niet veel aan de hand te zijn, maar onder de oppervlakte is dat anders. De ervaren gitaarleraar noemt deze kinderen 'heftig'. En het project loopt door: dirigent Sja'iesta Badloe, die het stokje heeft overgenomen van initiator Merlijn Twaalfhoven, is nu de motor. Bauke geeft vanuit Nederland via skype gitaarlessen aan één van de plaatselijke medewerkers; tegelijkertijd gaat zijn kennis van het Arabisch met sprongen vooruit. Praktisch, want een volgend bezoek zal er volgend jaar zeker komen.

Muziek in de wijk

In rustiger tijden verdeelt Bauke zijn tijd tussen het lesgeven aan de muziekschool in Woerden, de gitaarlessen thuis en het optreden met het Arnhemse Schroef Theater. Dit gezelschap maakt korte voorstellingen met verhaal, beeld, muziek en geluid. Het is bekend van Spijkerveld en Kunst op de Koffie, deze zomer te bewonderen op H80 en Sonsbeek Avenue. Bauke is in dit gezelschap de man van de muziek, het geluid en hij schrijft de liedjes. Daarnaast is Bauke geregeld te vinden in het oude gymnasium in de Statenlaan voor repetities met trio Zoel, de muzikale samenwerking met saxofonist Ruben Leijh en elektrische gitarist Kjell Jacobson. Het trio specialiseert zich in jazz en tango en het spelen op bijzondere locaties.

Geland in de Spijkerbuurt

Eigenlijk is Bauke (inderdaad: een echte Fries) min of meer toevallig in Arnhem en het Spijkerveld terecht gekomen. Na het afstuderen aan het conservatorium in Zwolle vonden hij en zijn partner het tijd voor een nieuwe stad. Na een korte stop in Nijmegen werd het Arnhem, en al snel de Spijkerstraat. Bauke voelt zich er zeer thuis: midden in de stad en toch rustig, goede burens het heeft iets 'dorps', zo lijkt het soms. Hij geniet van het rivierenlandschap én de internationale winkels om de hoek. Wél ziet hij langzamerhand het zwaartepunt van de creativiteit, waar onze wijk een tijd lang het patent op leek te hebben, richting Klarendal verschuiven. Kwestie van huizenprijzen? In elk geval is Bauke here to stay en zelfs op zoek naar een goede lesruimte buitenshuis, maar wel in de wijk.

Een steekje los

Tekst en foto: Menucha van Ginkel

Zit er bij u een steekje los? Denkt u dat breien en haken ouderwets is? Niks is minder waar volgens Jos Schouten en Binia Braam, de eigenaressen van de wolwinkel 'Een steekje los'. Deze winkel zit sinds zeven jaar aan de Hommelstraat 25.

Na hun pensionering wilden de twee vriendinnen iets samen gaan doen. Binia heeft eerst een paar jaar in een galerie van vrienden gewerkt, totdat die naar Frankrijk vertrokken. De vriendinnen zijn bij deze vrienden een schilderworkshop gaan volgen. Op een dag zaten ze op een terrasje in een typisch Frans dorpje en zagen ze dat er een piepklein winkeltje te koop stond. 'Dat zou toch fantastisch zijn', zeiden ze tegen elkaar. Zo'n winkeltje wilden ze wel beginnen in Klarendal. Jos woonde toen aan de Klarendalseweg en ze wist dat er in de buurt en ook schuin onder haar, pandjes leegstonden. Ze zijn eens rond gaan vragen, ze hebben verschillende panden bekeken en toen kwam het bericht dat ze hier aan de Hommelstraat terecht konden. Er moest veel geverfd en vertimmerd worden; ze hadden eerst slechts de helft van het pand tot hun beschikking. Nu is het een klein winkeltje, maar toen was het dus piepklein. 'Het is eigenlijk een uit de hand gelopen hobby', zegt Binia. Ze begonnen met veel minder wol, maar daar ging het toen ook eigenlijk niet om. In eerste instantie was het hun doel om workshops te geven. Breien, haken en quilten. Maar de belangstelling voor de workshops was zo wisselend, soms hadden ze grote groepen, maar soms ook bijna niemand, dus daar zijn ze uiteindelijk mee gestopt. Ook hebben ze partijtjes verzorgd. Dan kwam er een groep om bijvoorbeeld te leren breien en dan maakten ze daar een feestelijke middag van, of met Kerst en Pasen verzorgden ze themaworkshops. Ze geven nu alleen af en toe nog op verzoek een workshop. Bijvoorbeeld in de bibliotheek of in Apeldoorn bij het Leger des Heils tijdens een activiteitenweek. Ook hebben ze contacten met Artez, voor wol of adviezen.

Aanloop

Op dit moment komt er een klant binnen. Binia staat op en raakt verstrikt in een draad wol. Ze trekt haar haakwerk mee, het valt van de tafel en we kunnen het nog net op tijd redden. Tussen het helpen van de klanten door is ze zelf druk bezig met een haak- of breiwerk. Maar ze komt er niet altijd aan toe, want er is veel aanloop in de winkel. Sommige mensen komen heel gericht om wol te kopen, maar veel mensen uit de wijk komen ook langs voor de gezelligheid. Vooral in het begin kwamen mensen langs voor een praatje. Ze hebben toen wel eens tegen elkaar gezegd dat ze bijna een loket voor het maatschappelijk werk werden. Maar vervelend vonden ze dat niet. Er was zelfs eens een mevrouw die zei: 'zo, ik heb de koekjes vast meegenomen'. Op het moment is dat wel anders, mensen komen nu vooral gericht.

'Waar we erg blij mee zijn is onze breiclub. Elke veertien dagen komt hier om zeven uur 's avonds een flinke club dames om te breien. Het is grappig om te zien, dat niet iedereen kan breien of haken. Vroeger leerden wij dat op school, maar tegenwoordig is dat niet meer zo. Maar wat heel belangrijk is, breien is niet meer suf, oudbollig of ouderwets. Veel jonge mensen leren de basis via internet en komen bij ons om bij te leren of om advies te vragen.' Weer komen er klanten binnen, het blijkt een oude klant te zijn met haar echtgenoot. Ze hebben elkaar lang niet gezien en er moet bijgekleet worden. Binia laat me nog even zien waar ze nu mee bezig zijn. Wildhaken. Er moeten 22 haakwerkjes gemaakt worden om lantaarnpalen mee te versieren voor het witte weekend eind juni. Dit is een onderdeel van Fashion Festival Arnhem. Ze doen graag mee aan dit soort initiatieven.

De straat

Jos en Binia zijn ontzettend blij met deze plek, de straat wordt opgeknapt en dat werpt zijn vruchten af. Ze hebben een erg leuk contact met de eigenaar van het buurpand. Het lukt niet om met de hele straat mee te doen aan acties. 'We zijn een van de weinige Nederlanders in deze straat en met de acties willen de buitenlandse zaakjes meestal niet meedoen. Maar we zijn heel tevreden, het leeft altijd hier. Je kan vroeg beginnen of laat sluiten, het maakt niet uit, er zijn altijd mensen aan het werk in deze straat.'

Buurt steunt bomenactie

Tekst: Manon Roozen, Foto: Paul Kerkhoffs

We spraken met Arnold Brouwer, woordvoerder van “Actiecomité Behoud Bomen Spijker- en Boulevardkwartier”.

Dit comité is verantwoordelijk voor de “Kappen met Kappen Actie”, bekend van de spandoeken en gele pamfletten in de buurt. Het Actiecomité werd in april opgericht, omdat de initiatiefnemers verontrust waren over de gevolgen van de gemeentelijke kapplannen.

Het kapbeleid

In tegenstelling tot voorheen mag momenteel iedereen in Arnhem zonder kapvergunning bomen rooien. Er staan in onze stad 1,2 miljoen bomen, waarvan zijn er 800 beschermd, waarvan 25 in het Spijkerkwartier, de rest is vogelvrij. Maar, zo vinden de actievoerders, groen is een gemeenschapsvoorziening en verdient bescherming.

Vroeger was Arnhem een lommerrijke parkstad en stonden de bomen aan de Singels twee rijen dik. Deze weelde is in de loop der jaren gekapt en de gemeenteraad wil nu in

onze buurt nog eens 140 bomen weghalen en slechts 50 kleine boompjes terugplaatsen. Volgens de gemeente gaat het om “verkeerde” bomen, die ofwel zwak zijn, met de kruinen in elkaar groeien, of de aanleg van riolering bemoeilijken. Bewoners zijn het niet met deze opvatting eens, maar de gemeente trekt zich daar tot nu toe niets van aan.

Buiten Gewoon Beter

In 2011 kwam de gemeente met Buiten Gewoon Beter. Dit was een plan ter verbetering van de openbare ruimte. Er zouden bomen gekapt worden in de Parkstraat, Emmastraat en Kastanjelaan, omdat daar nieuwe riolering moest komen. De bewoners zijn voor verbetering van de riolering maar tegen het op voorhand kappen van bomen. Ze vroegen aan de gemeente zich in te zetten om de bomen te behouden; helaas werd er niet naar hen geluisterd. Daarop volgde een eerste actie: de bomen werden

aangekleed. Vervolgens werden de plannen opgeschort wegens bezuinigingen.

Bomen verdwijnen

De bomenkwesitie werd dit jaar opnieuw actueel door een conflict tussen de gemeente en bewoners van de Boulevard Heuvelink. De gemeente wilde daar twee lindebomen kappen en insteekparkeerplaatsen realiseren. Bewoners waren hierop tegen, de gemeente luisterde weer niet. Zij begonnen daarom een juridische procedure. De verontrusting werd nog groter toen er bij de School in de Schoolstraat opeens twee grote bomen in de achtertuin werden gekapt en de voortuin werd kaal geslagen. Omwonenden wisten van niets en bewoners van de Prins Hendrikstraat krijgen nu een parkeerplaats achter hun huis. In plaats van zuurstof kunnen ze voortaan uitlaatgassen inademen. Dat is niet alleen een zaak van de eigenaren van het terrein, dit gaat over algemeen belang waarvoor de gemeente verantwoordelijk is. Door het nieuwe kapbeleid konden die bomen, voor veel mensen van grote waarde, gewoon verdwijnen. Dit is helaas niet meer terug te draaien en kan hoogstens gecompenseerd worden door nieuwe aanplant. Het comité vindt dit een schandalige ontwikkeling.

Het actiecomité

Het Actiecomité begon haar acties met een brief aan politiek en pers, waarin ze haar zorgen, ongenoegen en eisen bekend maakte. Daarop volgden de gele folders, die massaal voor de ramen zijn gehangen. Er bleek in de buurt gelukkig veel steun voor de actie. Het comité hing spandoeken op en nodigde wethouders, ambtenaren en fracties uit voor een rondleiding. Ze vertelden over verdwenen bomen en over wat er gaat gebeuren als de plannen doorgaan. De genodigden schrokken behoorlijk. De wethouder, Ine van Burgstede, luisterde aandachtig tijdens de rondleiding. Of dit ook zal leiden tot beleidsverandering moet nog blijken. Het Actiecomité zet zich niet alleen in voor behoud van bomen, maar wil er zelfs nog meer bomen bij. Bomen zijn van belang voor

zuurstof en voor het klimaat. Op de hittekaart is het Spijkerkwartier een gebied met urgentie om verdere opwarming te voorkomen. Verkoeling ontstaat onder andere door bomen te plaatsen. Maar Arnhem doet juist het tegenovergestelde. Als je een grote boom weghaalt zijn er volgens deskundigen zeker 30 kleine boompjes nodig voor hetzelfde effect op zuurstof en klimaat. De gemeente wil in onze buurt 140 bomen kappen en er 50 kleine voor terugplaatsen. Dit geeft verwarming, niet verkoeling.

Wensen van het comité

In het coalitieakkoord van het nieuwe college staat een groene paragraaf, die hoop geeft op nieuw beleid. Het Actiecomité verwacht daarom dat de gemeente met een nieuw plan voor behoud van de bomen zal komen. Ze wil verder compensatie voor bomen die eerder zijn gekapt, onder andere bij de School. De actievoerders willen niet dat onze mooie karakteristieke straten veranderen in een steenwoestijn met hier en daar een boom, zoals de nieuwe Steenstraat. Het Actiecomité maakt in samenwerking met bewoners, onder advies van deskundigen, nu zelf een plan voor extra bomen in het Spijker-Boulevardkwartier. Ze wil hiermee de gemeente een voorzet geven voor nieuw beleid. Het comité is heel blij met alle steun uit de buurt en wil door brede samenwerking zorgen dat de bomen in de buurt blijven bestaan. Nu moeten wethouder en gemeenteraad hun groene intenties waarmaken. Doen ze dat niet, dan volgt verdere actie.

Op Twitter en Facebook kan je de actie steunen bij **“Bomen in Arnhem”**

Leuke tekst met grote boodschap

Tekst en foto: Trudi Hendriks

Iedereen in de wijk kent wel de irritatie, die hondenpoep op straat oproept, of heeft wel eens in een drol gestaan.... Sinds enige tijd worden de drollen, die op straat liggen, begeleid door teksten. Het is begonnen, als soloactie, met het plaatsen van vlaggetjes in de drollen, wat als nadeel had dat er na een regenbui extra afval op straat bleef liggen.

Een toevallige ontmoeting op straat heeft de twee hondenbezitters er toe gebracht hun irritatie en plaatsvervangende schaamte over al die achtergelaten hondenpoep op straat om te zetten in positieve actie. Onder het motto “doe de buurt een lol en ruim op die drol” proberen ze de hondeneigenaar bewust te maken, dat ook die ene drol overlast veroorzaakt.

Duidelijk is het kader: “we hebben niets tegen de hond, maar wel tegen de stront”. Het laten liggen van de poep van de hond zegt meer over de eigenaar dan over de hond zelf; dat gaat dan via “sneeu naar sneuer” en naar “wat een zielig hoopje, zeg”.

Na het afschaffen van de hondenbelasting zijn de honden- uitlaatplaatsen en veel afvalbakken door de gemeente uit de wijk weg bezuinigd. Het wordt nu gezien als een eigen verantwoordelijkheid van de buurtbewoners. Er is een wettelijke opruimplicht voor de eigenaar van de hond die de poep produceert. Op “heterdaad betrapt” kan dat een bekeuring opleveren van 130 Euro.

Naast hun ludieke krijtactie hebben de dames nog andere ideeën. Misschien kunnen leerlingen van de opleiding beveiliging van het ROC door de wijk surveilleren als de hondenbrigade. Of komt er een pilot poepzakjes automaten in een deel van de wijk? Die willen ze dan zelf ook nog wel beheren. Van “strontvervelend” naar een “hope(n) loos “ Arnhem.

Met de dames valt namelijk te praten; ze spreken zelf ook hondenbezitters vriendelijk aan op het laten liggen van de poep van hun hond. Als de mensen zeggen geen poepzakje bij zich te hebben dan kunnen zij er een gratis van hun krijgen.

Annemarie en Marry willen met hun aktie alle wijkbewoners met een hond aanspreken op hun gedrag om iedereen zover te krijgen dat ze zelf de poep opruimen. “Dat zal een hele hoop schelen”.

2GetThere in Spijkerbuurt

Tekst: Trudi Hendriks en Peter Weenink, Foto: Trudi hendriks

Moniek Gerritsen is geboren en getogen, en woont nu nog, in het Spijkerkwartier en samen met Kristen Onderwaater is zij hier wijkcoach van 2Getthere.

2Getthere is een project dat 4 jaar geleden is opgezet door het team Voortijdig Schoolverlaters, in opdracht van de gemeente Arnhem. Voor en door Jongeren die zelf een problematische (studie)achtergrond hebben gehad. Zij coachen de jongeren, in de leeftijd van 16 t/m 26 jaar, die dreigen uit te vallen in school en werk. 2Getthere wil nu ook meer wijkgericht gaan werken.

“Wij zijn dan aanspreekpunt voor jongeren in de wijk als contact-persoon” vertelt Moniek, “er zijn van 2Getthere 11 coaches in Arnhem en Kristen en mijzelf zijn dat voor het Spijkerkwartier. We proberen jongeren te begeleiden die bijv. vroegtijdig de school verlaten of op andere manieren dreigen uit te vallen.”

“De nadruk van 2Getthere ligt op de persoonlijke benadering” zegt Kristen, “onze coaches zijn ervaringsdeskundige en vallen zelf onder de bedoelde leeftijd. Voor elke jongeren is er zijn eigen coach: die ze zelf mogen kiezen. Daarom staan de profielen van de coaches ook op de website. Voor ons is de persoonlijke klik tussen coach en jongeren het belangrijkste.”

Zij krijgen signalen binnen als jongeren dreigen uit te vallen (bijv. van scholen), maar het is wel vrijwillig en vanuit eigen motivatie. Zij begeleiden jongeren in de moeilijkheden die ze kunnen hebben om ergens te komen. Dat kan gaan over studie financiering of uitkeringsinstanties. Om voor jongeren naar instanties te gaan is een hoge drempel, de coaches gaan dan ook mee. “Je merkt dat ook scholen en werkgevers meer bereid zijn om te luisteren als wij er bij zijn. Voor jongeren is het prettig om praktische tips te krijgen voor bijv. sollicitaties, we kunnen dan mee gaan en we geven bijv. ook

sollicitatie trainingen.”

“In het Spijkerkwartier is de problematiek van jongeren niet zo zichtbaar, zegt Moniek “

In andere wijken krijgen we vaak wel meer signalen, wat dat betreft is Spijkerkwartier 'n rustige wijk. Ook zijn er straathoekwerkers al actief en het Jongerentoezichtteam zit hier en daar hebben we contact mee. Het is belangrijk om elkaar te vinden, samen te werken en laagdrempelig te zijn.”

Moniek heeft de opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening gedaan en heeft na haar studie zelf gemerkt hoe moeilijk het is om werk te vinden, tot ze bij 2Getthere kwam.

Voor Kristen is het werken bij 2Getthere een praktijk/leerplek. Het is de bedoeling dat de coaches van 2Getthere twee jaar bij het project werken en dan hun weg vinden naar een reguliere baan, ook door de contacten en netwerken die ze hebben opgedaan.

Onlangs kreeg 2Getthere nog de prijs van de International Labour Organisation (ILO), een onderdeel van de Verenigde Naties, als een van de drie beste projecten ter wereld voor de bestrijding van jeugdwerkloosheid.

De ILO is vol lof over de aanpak van 2Getthere, waarin jongeren niet langer bestempeld worden als probleem, maar als onderdeel van de oplossing. 2Getthere is ook verkozen tot het beste project van Europa en van Nederland.

Mocht je Moniek of Kristen willen contacten over wijkgerichte zaken betreffende jongeren in de Spijkerbuurt, kijk dan op de site www.2getthere.info, contactgegevens: moniek.2GetThere@gmail.com 06 16929080 / kristen.2GetThere@gmail.com, 06 17120276 of ga naar het adres Zypendaalseweg 167, 6814 CJ Arnhem, tel. 06 43829977.

Inbrekers doen niet aan vakantie

Tekst: Tim Rooding

De vakantietijd is een toptijd voor inbrekers. Het is vaak eenvoudig de woningen eruit te pikken waarvan de bewoners voor langere tijd weg zijn: uitpuilende brievenbussen, gordijnen die continu gesloten zijn en nooit een lampje aan. Het advies is dus: geef het huis een bewoonde indruk.

Vergeet niet dat inbrekers meegaan met hun tijd. Ze zien niet alleen aan uw woning of u thuis bent, maar ze zijn ook te vinden op het internet. Ook daar moet u zichzelf beschermen. Maak dus geen melding in sociale media dat u op vakantie gaat en hoe lang u wegblijft. Anders maakt u het inbrekers wel heel gemakkelijk om toe te slaan.

Preventietips

- Vraag uw burens om de woning in de gaten te houden als u met vakantie bent.
- Inbrekers letten op huizen die signalen afgeven dat het huis tijdelijk niet bewoond is. Sluit geen overgordijnen en haal geen planten weg achter het raam. Zorg dat uw planten tijdens uw vakantieperiode voldoende water krijgen. Zorg ervoor dat uw brievenbus regelmatig wordt geleegd. Laat de post neerleggen op een plaats die van buitenaf via het raam of brievenbus niet zichtbaar is. Vraag uw burens de auto af en toe op uw oprit neer te zetten.
- Laat sleutels nooit in het slot zitten wanneer u niet thuis bent of op vakantie gaat.
- Sluit bij afwezigheid alle ramen, bovenlichten en dakramen af van uw huis, ook het WC-raampje.

- Sluit altijd uw voordeur af (nachtslot) als u met vakantie gaat. Doe dit zeker als er een brievenbus in de deur aanwezig is.
- Berg waardepapieren en waardevolle artikelen (bv. sieraden) die u voor de vakantie niet nodig hebt op in een kluis (bankkluisjes zijn te huur).
- Laat geen ladders, afvalcontainers en tuinmeubilair e.d. rond het huis staan als u op vakantie gaat. Inbrekers gebruiken dit om naar de bovenverdieping te klimmen.
- Schakel uw telefoon door naar een familielid of kennis die dan de telefoon opneemt. De beller heeft dan de indruk dat er bij u iemand thuis is.
- Zorg voor goed hang- en sluitwerk. Wie inbraak via de voor- of achterdeur wil voorkomen, kan anti-inbraakstrips plaatsen, waardoor het niet mogelijk is om een koevoet of breekijzer tussen de deur te krijgen.
- Beveilig ook de bovenverdieping van het huis met een extra slot op de bovenlichten en kleine ramen. De sloten moeten af te sluiten zijn met een sleutel.
- Laat nooit uw huissleutel achter onder uw vloermat, omgekeerde bloempot of ergens anders rond het huis.
- En tot slot: inbrekers hebben een hekel aan: schrikverlichting, een woningalarm, een grote waakhond en oplettende burens.

Meer tips: kijk op www.politie.nl.

Redelijke opkomst bij de Europese verkiezingen op 22 mei

tekst en foto's: Lex Kwee

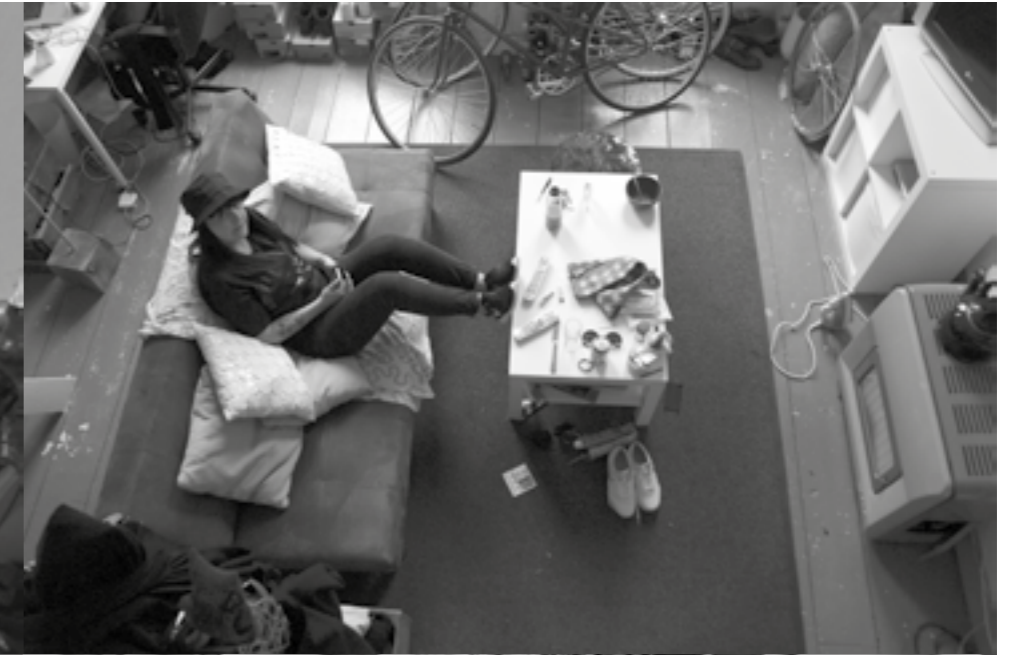
In De Sterrenkring was de opkomst redelijk (ca. 500) en in De Lommerd zelfs goed (ca. 900), 80% van de opkomst bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen en daarmee in lijn met de landelijke opkomst (net geen 40%). Het sorteren van de voorkeurstemmen nam weer een groot deel van de ruimte in beslag nam.

Opnieuw waren het de D66 kiezers die met hun verdeelde keuzes zorgden dat stembureau De Lommerd tot ver na zonsopgang open bleef om ook de laatste voorkeurstemmen van lijst 5 te tellen.

Jongeren in hun setting

door susanne bongers

Jacinta en Dick

Tekst: Nelleke van der Pol, foto: Mathilde Bolt

“Het is comfortabel om met een medemusicus samen te leven. Je hebt aan een half woord genoeg en je hoeft elkaar niet steeds van alles nog uit te leggen.

Daarbij kunnen we heel goed samen spelen. Het samenleven met iemand met wie je je vak deelt levert veel gemak op”. Een ontmoeting met Jacinta Molijn, contrabasiste, en Dick Bolt, bastrombonist, beide musicerend in Het Gelders Orkest.

Jacinta – De aanloop

“Mijn ouders waren muzikaal en de kinderen werden vanzelf ook in de muziek ingewijd. Toen ik nog klein was kwam er een piano in huis en mijn oudere broers en zus kregen les. Na lang zeuren mocht ik op mijn zesde ook beginnen.” Ook de gitaarklanken spraken haar enorm aan en Jacinta leerde zichzelf gitaar spelen. In haar tienerjaren draaide ze ontzettend veel popmuziek en speelde ze piano in een schoolbandje. Van Beethoven moest ze nog niet zoveel hebben of het moest zijn in het lied ‘Roll over Beethoven’. “Nadat ik echter Bach had ontdekt en via een vriend met de renaissancemuziek had kennisgemaakt, dat was adembenemend, werd de klassieke muziek belangrijker en speelde ik op de piano ook Schubert en Chopin”. Omdat ze niet wist wat ze wilde studeren en de muziek een belang-

rijk thema in haar leven was ging ze, na een tip van de schooldecaan, naar Utrecht om daar muziekwetenschappen te studeren.

Opleiding

Jacinta’s muziekvoorkeur had zich intussen uitgebreid tot de jazz. In haar eerste studiejaar volgde ze een workshop jazz op de piano. Naar haar idee maakte ze er niets van. Ter plekke werd ze getrokken naar de bas. En ze wist: “dit wil ik ook”. Jacinta had zich intussen als sopraan aangemeld bij het USKO (Utrechts Studenten Koor en Orkest) maar mocht een bas lenen als ze ervoor zou zorgen dat ze een jaar later de grote stukken mee zou kunnen spelen. “Ik ben lessen gaan nemen en heb uiteindelijk naast muziekwetenschappen ook contrabas gestudeerd aan het conservatorium. Ik ben in de klassieke sfeer gebleven. Jazz was en is mijn hobby”.

Musiceren

Voordat Jacinta werd aangenomen bij Het Gelders Orkest speelde zij bij allerlei professionele orkesten, zoals het Radio Kamerorkest, het Radio Symfonie Orkest en het Residentieorkest. Op dit moment ook in meerdere ensembles, waaronder het Parnassus ensemble, een jazztrio en een dames contrabaskwartet. “Ik heb talloze fantastische muziekervaringen gehad, van een tournee naar Japan met HGO tot een duo-optreden met Dick of het spelen in een kerkdienst. Vaak heb ik het gevoel gehad dat alles geweldig liep. Samen muziek maken blijft een magisch ervaring!

Lesgeven

“Lesgeven is vreselijk leuk. Het is een geweldige uitdaging om de leerling van a naar b te helpen. En, het is goed om je kennis over te dragen, want het houdt jezelf scherp. Want elke leerling heeft weer een andere

motoriek, een andere manier van bas spelen, van leren”.

Besturen

Behalve van muziek maken en lesgeven houdt Jacinta van organiseren. “Overall kom je organisaties tegen en ik heb dan ook in heel wat besturen gezeten. Je kan wel zeggen dat een groot deel van mijn vrije uurtjes daar in gaat zitten. Momenteel ben ik voorzitter en programmeur van de Stichting Raadzaalconcerten Gemeente Renkum. Met mensen samen naar een bepaald resultaat toe werken vind ik fantastisch; daar krijg ik veel energie van.”

Dick – De jonge jaren

“Mijn vader speelde trompet in de plaatselijke fanfare en mijn moeder speelde gitaar. Op mijn zevende ging ik op blokfluitles in mijn geboortedorp Uithuizen en na twee jaar ging ik wekelijks met de trein naar drie dorpen verderop voor muzikles”. Dick was door twee instrumenten van de fanfare gefascineerd; de saxofoon en de trombone. “Vooral die schuif vond ik boeiend. Hoe doen ze dat nou, hoe komen er zulke verschillende tonen uit dat instrument, waren vragen die er toe leidden dat ik als negenjarige knaap aan tromboneles begon” Binnen een jaar had hij het niveau dat hij mee kon spelen in het gezelschap.

Jong ontdekt

Op zijn 12de nam hij deel aan een muziekweek in Hattem, die geleid werd door de dirigent van het Nederlands Jeugd Fanfare Orkest. Deze dirigent vroeg Dick bij dit orkest te komen; hij vond dat Dick aanleg had. Vanaf zijn 16de speelde Dick al mee in het Noordelijk Filharmonisch Orkest en in het Promenade Orkest Hilversum. “Toen ik na het gymnasium in militaire dienst ging

bedong ik dat ik 1 uur per dag kon studeren. Ik werd in Amersfoort geleverd omdat ik daar in een militaire kapel kon spelen”. Hierna ging hij naar het conservatorium in Groningen. Zijn tweede hoofdvak werd directie voor blaasorkest.

Dromen

In zijn jeugd had Dick een aantal dromen: trombonist worden in een symfonieorkest, dirigent van een orkest en docent aan een conservatorium. Al deze dromen zijn uitgekomen: hij is al 25 jaar dirigent bij een fanfareorkest in Millingen aan de Rijn, is sinds 1988 vast in dienst als bastrombonist bij Het Gelders Orkest en geeft les aan het ArteZ conservatorium en aan 2 leerlingen bij de fanfare. Daarnaast doet hij commissiewerk op het conservatorium en is hij bestuurslid van het Prins Bernhard Cultuurfonds Gelderland, waarbij hij subsidieaanvragen inhoudelijk beoordeelt. Verder is hij jurylid bij concoursen en concertfestivals. Ook maakt hij regelmatig arrangementen.

Veel werk

“Ja, ik heb altijd veel te doen gehad. Toen het werk bij Het Gelders Orkest in 2013 minder werd omdat de contracten kleiner werden kwamen de accenten als vanzelf meer op de andere werkzaamheden te liggen. Zo begin ik na de zomer als dirigent van een symfonieorkest in Nijmegen.”

Wonen in de wijk

Aan de Boulevard Heuvelink wonen betekent dichtbij het centrum van de stad maar ook bij de Steenstraat en de winkels in de wijk. “Het type huizen trok ons aan, maar ook de nabijheid van Musis Sacrum, waar we zo naar toe kunnen lopen”. Jacinta en Dick doen, zoveel als hun agenda dat toelaat, mee aan activiteiten in de wijk. “Helaas kunnen we steeds niet meedoen aan zoiets moois als Spijkerkwarts vanwege onze eigen concerten op die data.” Wel heeft Dick een keer mee kunnen doen aan Spijkerquiz en door Spijkerenergie gaan er nu zonnepanelen op hun huis komen. “We vinden het fijn in zo’n bruisende en gemêleerde wijk te wonen, je blijft er wakker bij.”

Summer in the city

Tekst: Louise Kok

De zomervakantie is in aantocht, dat merk ik als ik door de wijk loop. Look gaat een aantal weken dicht, net als de stomerij. Het wordt wat stiller in de wijk, persoonlijk vind ik dat wel fijn. Je voelt de zomer, hier en daar de wolkjes van een BBQ. Minder verkeer en genieten van de zon en de activiteiten die worden georganiseerd in de wijk. Spijkerrock is weer in aantocht en is er een hoop activiteit in de buurtvolkstuin aan de C.A. Thiemestraat. Om mijn hoofd koel te houden tijdens deze periode zit ik graag op mijn balkon met een avocadoshake terwijl de BBQ zachtjes opwarmt. Nu kan ik wel allerlei BBQ ideeën opnoemen, maar het lijkt mij juist leuk om eens iets anders aan te raden dan de standaard vlees of vis-spies. Terwijl ik dus mijn avocadoshake drink maak ik een heerlijke salade voor bij de BBQ.

SaladeCaprese (maar dan net even anders)

Ingrediënten:

- 1 flespompoen
- 150 gram Cherry tomaatjes
- 1 avocado
- Flink wat verse blaadjes basilicum
- 120 gerookte mozzarella (de kaasboer op de Steenstraat verkoopt het)
- Olijfolie, peper, zout, balsamico-azijn

Schil de flespompoen in blokjes en rooster hem in de oven met olijfolie en zout en peper op 220 graden gedurende zo’n 20 minuten. Meng de blokjes met de cherrytomaatjes, gehalveerd. 1 rijpe avocado in blokjes en de gerookte mozzarella in blokjes. Aanmaken met de olijfolie, balsamico-azijn, zout en peper. Strooi er de fijngesnipperde basilicum over.

Avocado shake

Ingrediënten:

- ½ avocado
- 300 ml melk
- 2 bananen in stukjes
- 3 ijsblokjes

Mix alle ingrediënten in een blender glad, schenk de shake in twee mooie glazen en decoreer met blaadjes mint.

Eet smakelijk!!

Parkstraat

Tekst en foto's: Benny Bongers

In 1979 huurden wij een etage op de Parkstraat 59. Begin jaren 80 veranderde er veel in onze woonomgeving. Het De Gruyter gebouw op de hoek van Parkstraat en Prins Hendrikstraat werd gerenoveerd en heringericht voor appartementen. Tegenover ons werden de panden Parkstraat 56-62 gesloopt en kwam er nieuwbouw. Naast ons werd "het Vuur" gesloopt, voorheen was het een school, vervolgens een buurthuis en gebedshuis voor Turkse moslims.

In de periode 1980- 1985 waren er geen bomen in de straat, te zien is hoe kaal dat eruit ziet. Aan de andere kant kun je wel veel beter de panden bewonderen. Ik denk dat in 2014 de panden die in 1980 gesloopt werden, niet meer gesloopt zouden worden, maar verbouwd of dat de nieuwbouw qua structuur en maten meer met de omgevingsgebouwen geïntegreerd zou worden.

- 1 "het Vuur" naast Parkstraat 59.
- 2 De sloop zien van de panden parkstraat 56-62
- 3 De zijkant van Parkstraat 59. Er staan onbekende buurtbewoners op het braakliggende terrein. Wie herkent hier iemand van?
- 4 Pand Parkstraat 59 en de oude panden op nr 56-62 met het karakteristieke motief van baksteen en wit geschilderd stucwerk, hetzelfde patroon als Parkstraat 59 en buurpanden.
- 5 De bouw van de "Nieuwbouw" van het complex, dat de ingang kreeg aan de Schoolstraat, begin 1984.
- 6 Aan de rechterzijde is te zien dat de panden Parkstraat 56-62 gesloopt zijn.
- 7/8 De voortgang van de bouw, waaronder de plaatsing van de balkonvloeren.
- 9 De laatste hand wordt aan de panden gelegd
- 10 Parkstraat in 2007
- 11 Parkstraat in 2009.

Monique Fisscher, over observaties en in actie komen

Tekst en foto: Miriam bouw

In Spijkerkwartier en Spoorhoek wonen mensen uit allerlei windstreken en met zeer diverse achtergronden. Wat heeft hen naar deze wijk gebracht? Hoe ervaren zij de wijk? Monique Fisscher is kunstenaar en woont inmiddels zo'n 17 jaar in de wijk.

Na te zijn opgegroeid in de gemeente Losser in Twente is Monique begin jaren tachtig naar Gelderland gekomen. Ze heeft eerst drie jaar in Nijmegen gewoond en is daarna naar Arnhem verhuisd, waar ze op de Hogeschool voor de Kunsten Arnhem (nu ArtEZ) aan de grafische opleiding begon, grafische vormgeving, heel precies en detailistisch werk. Om zich heen kijkend zag ze collega-studenten met hompen klei, gips en hout aan het werk en dacht "dat wil ik ook". Ze is toen overstapt naar de lerarenopleiding handvaardigheid. "Na Nijmegen voelt Arnhem echt als thuis, als mijn stad", vertelt Monique. Vanuit de Burgemeesterswijk is ze via Klarendal, 17 jaar geleden, in de Emmastraat komen wonen. "Ik wilde altijd al graag in het Spijkerkwartier wonen".

Veel mensen in de wijk zullen Monique wel kennen, wandelend met haar hond en betrokken bij diverse kunstprojecten. Ook door haar werk bij de buitenschoolse opvang Kinderkwartier aan de Eusebiusbuitensingel heeft ze veel kinderen en ouders uit de buurt leren kennen.

Projecten

Monique voelt zich verbonden met de wijk en is door de jaren heen betrokken geweest bij veel projecten. Zoals in 2012 bij Spijkerkwarts, waar haar huis in de Emmastraat één van de locaties was. Ze was al enkele jaren als enige bewoner overgebleven in een verder leeg huis. Het stuk ging dan ook over een leeg huis en de ziel van dat huis. Een huis dat gevierendeeld zou gaan worden; is dat nog een huis? En waar blijft dan de ziel? In het stuk speelde ze eigenlijk zichzelf, de gastvrouw van het lege huis, tot installatie omgebouwd, samen met acteur René Lansink. Monique heeft dierbare herinneringen aan dit project. Haar atelier had ze in de school aan de Schoolstraat, waar ze tijdelijk beheerder was. "Ik heb daar vaak op straat gewerkt, het is leuk om zo met mensen in contact te komen." De school in de Schoolstraat was ook uitvalsbasis van de "Boom11en"; Alice, Harriet, Siglinde, Jeanet, Madelene, Anook en Monique met hun strikkenactie. Een spontaan staaltje zwermkunst door een groep mensen die grotendeels pas net in de wijk was

komen wonen. Ze hebben samen 104 bomen gestrikt: blij eraf, ze zijn van ons. "Met de actie vroegen we aandacht voor de bomen in de wijk die op de nominatie stonden om gekapt te worden. Het was een organische samenwerking, waarin ieder haar eigen talenten kon inzetten op het gebied van bedenken, organiseren, uitvoeren en publiciteit." De weghaalactie ging niet door o.a. door de ontruiming van de school. Uiteindelijk is het er helemaal niet meer van gekomen, "enne.. eigenlijk was dat ook niet de opzet. De strikken zullen vergaan of door vogels gebruikt worden om hun nestjes mee te bouwen." Op dit moment broeit er ook weer iets, over iets wat Monique mist in de wijk, maar het idee daarvoor moeten nog rijpen voordat het gelanceerd kan worden.

Buurt in verandering

Monique loopt graag door de wijk met haar hondje Tati, genoemd naar de bekende Franse filmmaker uit vroegere tijden, criticus van de moderne maatschappij. Tati is bijna 15 jaar oud maar nog heel vitaal en vrolijk ook al is hij half doof en half blind. "Vooral op zondagochtend zo tussen 9 en 10 uur wanneer het altijd erg rustig is op straat, en de enkele mensen die je dan tegenkomt in de wijk de hondeneigenaren zijn. We kennen elkaars naam vaak niet maar wel die van de hond."

In de eerste periode dat ze in het Spijkerkwartier woonde was er veel leven in de brouwerij, maar ook overlast. Het lawaai van rondjes rijdende auto's die naar de rosse buurt gingen drong door tot in haar huis aan de Emmastraat dat op de rijroute lag. Daarna werd het opeens veel rustiger in de wijk. Eerst was dat heerlijk, vooral door het wegvallen van de verkeersoverlast. Maar alles leek in die tijd zo'n beetje plat te gaan, ook Kunst in Kwartier stopte en er was nauwelijks nog activiteit bij De Lommerd. Het werd voor even iets té rustig, bijna verlaten.

De sfeer in de wijk liep parallel aan de sfeer in haar huis, waar het ook steeds stiller werd. Het was een overgangperiode, een luwte, maar toen die bui was overgetrokken kwam alles weer op gang. De wijk is veranderd; de Steenstraat is aangepast, veel huizen zijn of worden opgeknapt, de school in de Schoolstraat wordt gerestaureerd en ook De Lommerd komt weer tot leven. Deze omschakelingen zijn goed, alles moet resetten en bewoners moeten zich daar opnieuw toe verhouden.

Sinds een half jaar woont Monique in een mooie lichte bovenwoning aan de Spijkerstraat, ze heeft daar ook haar atelier. De overdaad aan ruimte in de school aan de Schoolstraat heeft ze ingeruild, haar spullen uitgezocht, schoon schip gemaakt. Dat gaf lucht en ruimte voor nieuwe dingen.

Een speciale groep

Tekst: Trudi Hendriks; foto Rien Meijer

Het pand van het RIBW aan de Boulevard Heuvelink 195-197 is in de zomer van 2013 verbouwd en geschikt gemaakt voor nieuwe bewoners. Vanaf augustus 2013 wonen er jongeren tussen de 11 en 15 jaar oud. De meeste bewoners hebben een autistisch spectrumstoornis of andere problemen, waardoor het thuis wonen niet meer goed lukt. Er is 24 uur per dag begeleiding aanwezig. Het doel is dat jongeren op eigen benen leren staan en aan hun eigen toekomst bouwen. De meeste jongeren beginnen in een woning, waar veel begeleiding geboden wordt en groeien in hun eigen tempo door naar steeds meer zelfstandigheid.

Floris (15 jaar) en twee andere jongens waren de eerste bewoners. Inmiddels wonen er 9 jongens en meisjes samen. Het was voor Floris wel wennen; aan het niet meer thuis in Velp wonen, aan de andere kinderen, de begeleiders en aan de regels die gelden in het huis. Zoals hij het zegt: saai (de regels) en leuk (de andere kinderen). Het wonen van een groep jongeren in het grote gehorige pand met overal burens leverde in het begin geluidsoverlast op. De jongeren en de begeleiders hebben na gesprekken met de burens een plan opgesteld met de titel "Kom niet aan onze burens". Na een maand bleken het plan en de afspraken gewerkt te hebben en waren de problemen opgelost. Dat is samen met de burens gevierd met een door de jongeren zelf gemaakte taart. Floris heeft het syndroom van Asperger en gaat iedere dag op de fiets naar een speciale school in Oosterbeek.

Hij doet HAVO en is bijzonder goed in rekenen en wiskunde, daarvoor haalt hij 9-ers en 10-ers. Toen hij van Velp naar het Spijkerkwartier ging verhuizen werd hij door andere mensen gewaarschuwd voor de junks en de prostituees in de wijk. Volgens Floris is daar niets van waar en is het Spijkerkwartier een normale wijk waar normale mensen wonen. Samen met zijn vrienden voetbalt hij in het Thialfpark en buiten de wijk speelt hij hockey. Sinds kort heeft Floris de twee groentebakken, die i.v.m. het jubileum van de groengroep in het Emma plantsoen zijn geplaatst, onder zijn hoede genomen. Hij ging al regelmatig naar de moestuin van een RIBW-huis op Presikhaaf. Tuinieren is een hobby van hem sinds hij daarmee kennis heeft gemaakt op een zorgboerderij. Hij vindt het leuk om ervoor te zorgen dat de planten groot worden en vrucht gaan dragen. Dat vindt hij interessanter dan de boomspiegel van het RIBW waar planten en bloemen staan: "die staan alleen maar te staan en daar gebeurt niet veel". Over een tijdje stroomt hij door naar een volgende groep voor oudere kinderen in een ander huis van het RIBW en zal hij de groentebakken weer overdragen aan de andere burens van de Boulevard Heuvelink.

Presentatie publicatie Het Spoorboekje:

tekst: Jolanda Keesom

over ruim 150 jaar levendige bedrijvigheid in de Spoorhoek

Economische tegenslag, leegstand van winkels en woningen en braakliggende terreinen; het zijn bepaald geen nieuwe verschijnselen. Zeker niet in de Arnhemse Spoorhoek, die in haar bestaan ook nog te maken heeft gehad met oorlogsschade, schaalvergroting, verkeersdoorbraken en grote veranderingen in de bevolkings-samenstelling. Het goede nieuws is dat mensen in de Spoorhoek altijd weer kansen gezien hebben om een bestaan op te bouwen. Over tachtig sporen die daarvan vandaag de dag nog terug te vinden zijn en de verhalen daarachter, gaat het Spoorboekje.

Aan de hand van persoonlijke verhalen schetst het Spoorboekje de sociale en economische geschiedenis van de buurt. Onderzoek in archieven en via interviews met huidige en vroegere bewoners en ondernemers heeft een levendig beeld opgeleverd van wonen, werken, leren en spelen, en alle veranderingen die daarin sinds 1850 hebben plaatsgevonden. De Spoorhoek mag dan een kleine buurt aan de rand van het stadscentrum zijn, juist door die ligging is er altijd veel gebeurd. Steeds weer nieuwe mensen hebben zich er gevestigd om een bedrijf op te bouwen, een baan te vinden of hun gezin er onderdak te geven. Daardoor zijn er vandaag de dag nog steeds veel zichtbare sporen in de buurt die verwijzen naar een bedrijfs-, familie-, geloofs- of onderwijs-geschiedenis die zich in de Spoorhoek heeft afgespeeld. Interessant om kennis van te nemen en

inspirerend voor mensen die op dit moment een plek zoeken om hun energie en creativiteit op los te laten.

Het Spoorboekje wordt op zondag 22 juni om 16.00 uur gepresenteerd in de Lutherse kerk in de Spoorwegstraat. Oud-gemeentesecretaris Herman Hofman houdt een inleiding en Jolanda Keesom geeft een toelichting op een aantal opvallende 'sporen' die ze heeft ontdekt en beschreven.

Het Spoorboekje is een eigen uitgave van de Werkgroep Spoorhoek en kost 20 euro. Voor meer informatie en bestellingen kunt u contact opnemen met Hans Ansems via ansemsdesign@planet.nl of Maggie Ruitenbergh via spoorhoek@hotmail.com.

Liset Faber, master-student aan de WUR (Wageningen Universiteit) heeft een onderzoek gedaan naar mogelijke inrichtingen van het Thialf-terrein. Op 27 mei presenteerde ze haar ideeën op het Stadskantoor.

Er gaat de komende tijd veel veranderen; er worden woningen in de C.A. Thiemestraat gebouwd, de voormalige entree wordt gerenoveerd, het Sportbedrijf krijgt een nieuw onderkomen, er komt een Buitenschoolse Opvang (BSO) in de oude beheerderswoning, horeca in het oude restaurant. En Stadslab Arnhem (SLA) wil graag zijn succesvolle project, de moestuin in de C.A. Thiemestraat, voortzetten op Thialf.

merkt terecht op: "Maar het gaat om de kinderen die op Thialf willen spelen en die zitten nooit aan de vergadertafel".

2 richtingen
Liset komt na een analyse met 2 ontwerprichtingen: "Strak gescheiden" en "Natuurlijk samen". In beide ontwerpen worden spelen en tuinieren gecombineerd. Op een

educatie manier, want kinderen kunnen zo ook leren een tuintje te onderhouden.

Uitvoering
Heel leuk allemaal en het verdient zeker nader onderzoek. Een vervolgspraak is gemaakt. Of Liset een van de ontwerpen uitgevoerd zal zien is de vraag. Ze studeert binnenkort af.

Het plan 'Natuurlijk samen' krijgt heel wat opmerkingen maar heeft voorzichtig de voorkeur voor de meesten. Het blijft nog een eerste aanzet (sorry Liset). Er moet nog heel wat besproken worden.

Thialf op zondag open?

Er zijn weer een boel activiteiten op Thialf de komende maanden. Sport en spel, maar ook kunselen op woensdagmiddag! Check onze Facebook pagina voor de updates: www.facebook.com/Thialf
 We krijgen ook veel verzoeken om op zondag open te gaan. Er hebben zich inmiddels 9 vrijwilligers aangemeld dus de

kans is groot dat we binnenkort enkele zondagen open gaan. Hou de FaceBook pagina in de gaten, of de website van de Vrijstaat.

Ook helpen?
 Wil je ook helpen op een zondag? Geef je op via de mail (nico.verrips@arnhem.nl) of bel 026-4436866

Liset Faber (Wageningen Universiteit) licht haar ontwerpen toe

Marlijn (gemeente) en Hans (Sportbedrijf), collega's onder elkaar

Tania (BSO de Sterren) plakt geeltjes

Karin, Roy, Heleen, Jet (Stadslab) serieus aan het pennen

Joost (Stichting Thialf) en Nico (Sportbedrijf) in discussie

Het Spijkerkwartier heeft zes vacatures voor wijkverbinders

Tekst: Astrid Stokman

Wat doe je als wijkverbinder?

Als wijkverbinder stimuleer je wijkbewoners, de werkgroepen in de wijk en organisaties om actief mee te doen. Je informeert hen hoe zij de nieuwe, interactieve website zo goed mogelijk kunnen gebruiken. Je onderhoudt goede relaties met ze en boort nieuwe bronnen van buurtinformatie aan. Je helpt buurtbewoners bij het gebruik van de website en verbindt mensen met elkaar. Je zorgt ervoor dat vragen van bewoners bij de juiste personen of organisatie terechtkomen. Je werkt nauw samen met andere mensen en organisaties in de wijk zoals de diverse werkgroepen, de redactie van de wijkkrant en het bewonersoverleg.

Wat bieden wij?

Wij bieden een vijfdaagse opleiding aan, waarin je een training krijgt in sociale vaardigheden, schrijftechniek en het gebruik van de nieuwe website. Let op: de opleiding start al op 24 juni 2014. Tijdens de opleiding ga je als wijkverbinder aan de slag in de wijk. In het werk krijg je de kans om werkelijk iedereen in de wijk te leren kennen: een waardevol en duurzaam netwerk.

Wat vragen wij van je?

- Je bent betrokken bij je wijk, vindt het leuk om veel wijkbewoners te leren kennen en hen te helpen bij het gebruik van de website;
- Je legt makkelijk contact en hebt goede mondelinge vaardigheden en/of;
- Je hebt affiniteit met internet en het schrijven van teksten;
- Je bent leergierig, hulpvaardig, verantwoordelijk en een doorzetter;
- Je woont in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Boulevardkwartier of Spoorhoek) en bent als vrijwilliger ca. 8 uur per week beschikbaar.

Enthousiast?

Herken je jezelf in dit verhaal of wil je er nog meer over weten? Stuur dan zo snel mogelijk een mail naar Menno Ketel op projecten.spijkerkwartier@gmail.com. We nodigen je altijd uit voor een kennismakingsgesprek.

Handige telefoonnummers en informatie

Algemeen informatienummer van de gemeente: 0900 – 1809
 Afvalophaaldienst SITA: 4460490
 Melden overlast drugs- of alcoholverslaafden: 3524299
 Politie: 0900 – 8844

Wijkcentrum De Lommerd: Voor vragen over het beheer en gebruik van De Lommerd kunt u gebruik maken van het mailadres info@lommerd.nl. Telefonisch is de Lommerd bereikbaar op werkdagen tussen 12.00 uur en 17.00 uur onder nummer 026-4423549. Op deze momenten kunt u ook persoonlijk bij de Lommerd langs komen.

Agenda van vergaderingen

Het Wijkplatform Spijkerkwartier/Spoorhoek (bewonersplatform):
 Voor informatie kunt u terecht bij secr.wpspijkerkwartier@gmail.com.

Werkgroep Spoorhoek: raadpleeg voor vergaderdata www.spijkerkwartier.net. Locatie: Spoorwegstraat 48

Spreekuur wijkagenten

De wijkagenten houden spreekuur donderdags van 19.00 tot 20.00 uur, hoofdbureau van politie, Beekstraat 39. U moet eerst een afspraak maken: bel naar 0900-8844 of stuur een e-mailbericht naar joke.bartelink@gelderland-midden.politie.nl

Websites van culturele instellingen Spijkerkwartier:

www.theaterhethof.nl
www.boscharnhem.nl

Colofon

Redactie: Akke de Boer, Jose Botman, Lex Kwee, Louise Kok, Manon Roozen, Menucha van Ginkel, Miriam Bouw, Nelleke van der Pol, Peter Weenink, Trudi Hendriks

Correspondent: Benny Bongers

Opmaak: Dick Poelen

Druk: HPC

Oplage: 4000

Tekeningen in dit nummer
 Akke de Boer

Kijk voor alle informatie over het Spijkerkwartier en de Spoorhoek ook regelmatig op www.spijkerkwartier.net

Wilt u reageren of zelf een bijdrage leveren?

Stuur een brief of e-mail naar:

Redactie wijkkrant

Wijkcentrum De Lommerd

Spijkerstraat 185A

6828 DC Arnhem

wijkkrant@spijkerkwartier.net

Kopijsluiting volgende nummer: 12 september 2014